

μετὰ τοσαύτης ἀφοσιώσεως, μεθ' ὅσης καὶ εἰς τὸν δραστηριώτερον ἄνδρα. Εἰς τοιαύτην δὲ τινα μικροδέσσαν, τὴν Δζινκὸ-γκῶ, ὀφείλεται ἡ πρώτη, μικρὸν πρὸ τῆς γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ κατὰκτησις τῆς Κορέας ὑπὸ τῶν Ἰαπώνων.

Ἐκ τῶν εἰρημένων ἐγγροῖται ὅτι ἡ ἀγωγή τῆς γυναικὸς ἐν Ἰαπωνίᾳ δέον νὰ ἴναι ἰδιαζόντως ἐπιμελημένη. Ὁ Ἰαπωνικὸς λαὸς, ὅστις τὴν ὀραϊότητα συγκρίνει πρὸς τὴν εὐεργετικὴν τοῦ ἡλίου ἀκτινοβολίαν, θεωρεῖ τὴν γυναῖκα ὡς τὸ πολυτιμώτερον τοῦ ἀνδρὸς κόσμημα, οὐδενὸς δὲ φείδεται πρὸς ἔξαρσιν τῆς ἀξίας καὶ τῆς λαμπρότης αὐτοῦ. Ἡ Ἰαπωνίς ὀφείλει νὰ γινώσκῃ τὰ πάντα, τὴν θρησκείαν καὶ τὴν φιλοσοφίαν, τὴν φιλολογίαν καὶ τὰς τέχνας, τὴν ἐπιστήμην τοῦ κόσμου καὶ τὴν οἰκιακὴν οἰκονομίαν. Ὀφείλει νὰ ἴναι πεποικισμένη διὰ τοσαύτης ἠθικῆς ἀξίας χάριν τοῦ ἐσωτερικοῦ τοῦ οἴκου αὐτῆς, ὅσον καὶ ἐπαγωγῆς διὰ τὰς ἐκτεταμένους κοινωνικὰς σχέσεις, ἃς εἶναι προωρισμένη νὰ ἔχῃ. Εἰς πάντας δὲ τούτους τοὺς κλάδους τῆς θεμελιώδους ἐθνικῆς ἀγωγῆς προστεθῆναι κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη καὶ ἡ σπουδὴ ζωσῶν γλώσσων, ἰδίᾳ δὲ τῆς γαλλικῆς καὶ ἀγγλικῆς, ἔτι δὲ καὶ ἡ τῆς ἱστορίας, τῆς γεωγραφίας, τῆς ραπτικῆς, τῆς μαγειρικῆς, καὶ παντὸς ἐν γένει ὅπερ ἀποτελεῖ τὸν ἐπιστημονικὸν φῶρτον τῶν νεανίδων τῆς Εὐρώπης. Ἐκ τούτου προέρχεται ὑπερβόρυνος, ἐξ ἧς ζίαν πάσχουσιν αἱ μικραὶ Ἰαπωνίδες, ἵτις δὲ δέον θάπτον ἢ βράδιον νὰ θεραπευθῇ.

Τὸ πλῆθος καὶ ἡ σπουδαιότης τῶν κοινωνικῶν τῆς ἰαπωνίδος γυναικὸς ὑποχρεώσεων, ἰδίᾳ δὲ τῶν καθηκόντων αὐτῆς ὡς οἰκοδομοποιῆς, κωλύουσι αὐτὴν νὰ μετάσχῃ δραστηριῶς τῆς ἀγωγῆς τῆς θυγατρὸς αὐτῆς, ἣν ἀπλῶς ἐπιβλέπει καὶ διευθύνει· κυρίως ὅμως τὴν φροντίδα ταύτην ἔχει ἡ τροφός, ἵτις σπανίως καταλείπει τὴν νεάνίδα, ἣν ἐγαλοῦχυσεν, πρὶν ἢ αὐτὴ νυμφευθῇ· ἐνίοτε μάλιστα ὑπηρετεῖ αὐτῇ καθ' ὅλην τὴν ζωὴν, ἀλλὰ μᾶλλον ὡς ἀφοσιωμένη ψίχη ἢ ὡς ὑπηρετρία· τούτου δ' ἕνεκεν εἶναι ἡ καλλιτέρα αὐτῆς σύμβουλος καὶ ἡ πιστοτέρα συνοδός. Ἐν τούτοις ἡ πρὸς τοὺς γονεῖς στοργὴ τοῦ τέκνου δὲν ἐλαττοῦται ἐκ τούτου, διότι τὸ πρῶτιστον καὶ ἱερώτερον τῶν καθηκόντων τῆς τροφῆς εἶναι νὰ διδάσκῃ τὴν μαθήτριαν αὐτῆς τὸν σεβασμὸν τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρὸς.

Ὁ βίος τῆς ἰαπωνίδος νεάνιδος, καίπερ ὑποκειμενός εἰς τοὺς γενικοὺς κανόνας τῆς ἠθικῆς τοῦ Βουδδα καὶ τοῦ Κομφουκίου, διαρρέει ἐν φαιδρότητι καὶ ἐν μεγάλῃ σχετικῶς ἐλευθερίᾳ, ἐν μελέτῃ καὶ διασκέδασει παντὸς εἶδους. Ἡ Ἰαπωνίς, μὴ ἔχουσα τὴν ὑπερβολικὴν ἴσως ἐλευθερίαν τῆς Ἀμερικανίδος, ἀπολαύει μείζονος αὐτεξουσίου ἢ ἡ Γαλλίς. Οὕτω δέχεται τὰς φίλας αὐτῆς καὶ ἐπιδέχεται ταύτας, μεταβαίνει εἰς τὸν ναόν, εἰς τὸ θέατρον, καὶ δὴ καὶ εἰς τοὺς οἴκους τοῦ τείου¹, συνοδευομένη ὅμως πάντοτε ὑπὸ τῆς τροφῆς, ἢ τῆς μητρὸς αὐτῆς ἢ πάσης ἄλλης ἐμπίστου γυναικός. Ἐνίοτε μάλιστα δύναται, ἐπὶ παρουσίᾳ πάντοτε τῆς τροφῆς ἢ τῆς μητρὸς, νὰ δέχεται νέους τῆς

οἰκογενεῖας αὐτῆς, ὡς ἐξαδέλφους ἐπὶ παραδείγματι· αὐτὰ ὅμως οὐδέποτε μεταβαίνει εἰς τοὺς οἴκους αὐτῶν, πρὸ πάντων δὲ δὲν δύναται νὰ ἐξέλθῃ μετ' αὐτῶν. Ὁ τελευταῖος οὔτος κανὼν ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῶν ἐραστῶν καὶ τῶν ἐγγάμων.

Ὅπως ἡ εὐρωπαϊκὴ νεάνις ἔχει τὸ κλειδοκύμβαλον αὐτῆς, οὕτω καὶ ἡ ἰαπωνίς ἔχει τὸ Κ ο τ ὀ, εἶδος ἄρπας ἢ κηθάρας, ὅπερ εἶναι μὲν ἥπτον τοῦ κλειδοκυμβάλου θορυβῶδες, ἀλλ' ἔχει ἤχον ἁρμονικώτερον καὶ ἐκφραστικώτερον.

Ἡ πεφιλημένη ὅμως ἐνασχόλησις τῆς Ἰαπωνίδος εἶναι ἡ ποίησις. Ἡ εὐστροφία, τὸ εὐνυχον καὶ ὁ ἐκτακτος τῆς γλώσσης πλοῦτος συντρέχουσι θαυμασίως εἰς τὴν στιχουργικὴν· τὸ δὲ συμβολικὸν κατ' οὐσίαν πνεῦμα τῆς Ἀνατολῆς μετ' ἐκτάκτου εὐχερείας ἀποδέχεται τὰς ἀλληγορίας, καὶ ἐπιτρέπει τὴν χρῆσιν εἰκόνων τολμηροτάτων, καίπερ αὐστηρῶς διαχαράσσον τὸ ὄρια τῆς ἐμφάσεως καὶ τῆς ὑπερβολῆς.

Ἡ μουσικὴ, ἡ ποίησις καὶ ἡ μεγάλως ἐπίσης ἀνεπτυγμένη σπουδὴ τῆς ἰχνογραφίας καὶ τῆς ἔγγραφικῆς, ἔτι μᾶλλον ἐπαυξάνουσι τὴν καλλιτεχνικὴν καλαισθησίαν καὶ τὴν ἐννοίαν τῆς εἰκόνης, αἵτινες εἶναι ἤδη ἱκανῶς ἀνεπτυγμένα παρὰ τοῖς Ἰάπωνσιν. Εἶναι λοιπὸν φυσικώτατον ὅτι ἡ γυνὴ ἐν Ἰαπωνίᾳ εἶναι κομψοπρεπῆς καὶ καλλωπιστρία μᾶλλον ἢ ἐν πάσῃ ἄλλῃ χώρᾳ. Μόνον ἡ Γαλλίς δύναται νὰ παραβληθῇ πρὸς αὐτὴν ὑπὸ τὴν ἐποψὴν τούτην, ἡ δὲ ὀμιότις αὐτὴ τῶν γυναικῶν ἐν τῇ τέχνῃ τῆς ὀραϊότητος θὰ ἐξήρκει ἴσως ἐξηγησίαν τῆς συμπαθείας, ἵτις ὑφίσταται μεταξὺ δύο ἐθνῶν, ὅν μὴ πολλὰ ἄλλα στοιχεῖα τοῦ χαρακτῆρος καὶ ἐξαιρετικαὶ τινες ἀντιθέσεις προσήγγιζον αὐτὰ πρὸς ἄλληλα στενωῶς.

Ὁ φιλωραϊσμὸς τῶν Ἰαπωνίδων εἶναι ἁπλῶς τὸ ἀποτελεσμά τοῦ αἰωνίου αὐτῶν πόθου τοῦ ἀρέσκειν. «Πάντες θὰ ἀποθάνωσιν», λέγεται ἐν τινὶ ποιήματι τῆς διασήμου πριγκιπίσσης Κομάτσου· «Ὡστε ἡ γυνὴ δέον πρέπει νὰ φοβῆται τὸν θάνατον, ἀλλὰ τὴν ἀπώλειαν τῆς ὀραϊότητος αὐτῆς». Οἱ στίχοι οὗτοι ἀκριβέστατα διαζωγραφοῦσι τὴν κατάστασιν τῆς ψυχῆς τῶν Ἰαπωνίδων πάσης ἡλικίας καὶ τάξεως. Τούτου ἕνεκεν αἱ Ἰαπωνίδες οὐδὲν μυστήριον τῆς καλλωπιστικῆς τέχνης ἀγνοοῦσιν.

Οὐδεμία γυνὴ, ἂν μὴ εἶναι φύσει πεποικισμένη δι' ἐκτάκτου ὄλως ὀραϊότητος καὶ δρασερότητος τῆς χροιάς τοῦ προσώπου, ἐξέρχεται χωρὶς νὰ καλλωπισθῇ (νὰ διασκευάσῃ τὴν μορφήν αὐτῆς). Ἡ τοιαύτη γυνὴ θὰ ἔθεωρεῖτο παραβαίνουσα τοὺς κανόνας τῆς εὐπρεπείας πολὺ χειρότερον τῆς κυρίας, ἵτις θὰ ἐξήρχετο ἐν Παρισίοις ἄνευ χειροκτίων.

(Ἀκολουθεῖ).

N. ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΣ

Η ΑΝΑΣΥΣΤΑΣΙΣ ΤΩΝ ΟΛΥΜΠΙΑΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ

Ἐν τῇ ποικίλῃ διαλέξει τοῦ προτέρου φύλλου ἐγένετο λόγος περὶ ἀνασυστάσεως τῶν παλαιῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγῶνων καὶ ὅτι οἱ πρῶτοι τοιοῦτοι θὰ ἐγίνωντο εἰς Ἀθήνας. Ἐπίσης ἐγράφη ὅτι ἀντιπρόσωπος τῆς ἐν Παρισίοις μεγάλης ἐπιτροπῆς μετέβη εἰς Ἀθήνας πρὸς συνεννόησιν μετὰ τῆς ἐλληνικῆς

1) Οὕτω καλοῦνται παρὰ τοῖς Ἰάπωνσιν καταστήματα ἀνάλογα πρὸς τὰ ἡμέτερα καφενεῖα.

κυβερνήσεως ὅπως οἱ πρῶτοι Ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες τελεσθῶσι μετὰ δύο ἔτη ἐν Ἀθήναις. Ὁ ἀντιπρόσωπος οὗτος κ. de Coubertin τῆ 3 ἰσταμένου ἐποιήσατο ἀπὸ τοῦ βήματος τοῦ ἐν Ἀθήναις φιλολογικοῦ Συλλόγου Παρνασσοῦ διάλεξιν περὶ τῶν νέων Ὀλυμπιακῶν ἀγῶνων ἐνθέρμως ὀμιλήσας περὶ αὐτῶν. Ἐκ τῆς διαλέξεως ταύτης ἀποφθίνοντες παρατιθέμεθα τὸ ἀφορῶν τὸ πρόγραμμα αὐτῆς μέρος ἔχον οὕτω:

Διὰ τὴν ἐπιτυχίαν καὶ τὴν ἀνταποκρίθωσαν εἰς τὰς περὶ αὐτῶν κοινὰς προσδοκίας, ὅποιοι ἀράγε δέον νὰ εἴνε οὗτοι; Τόσον μάλλον δικαιοῦσθε νὰ μοῦ ἀπευθύνετε τὴν ἐρώτησιν ταύτην, καθόσον μετ' ὀλίγον πρόκειται νὰ ἐγκλησιάζετε αὐτούς. Ἦθελα κατ' ἀρχὰς νὰ ἐξηγήσω σπουδαῖον τι σημεῖον τῆς ὑποθέσεως δίδον λαβὴν εἰς συγχύσεις. Βεβαίως εἴμεθα πάντες σύμφωνοι, ὅπως καταστήσωμεν ὅσον οἶόν τε λαμπρὰς τὰς ἐορτὰς ταύτας. Ἄλλ' ἐάν ἐπροσθέταμεν εἰς αὐτὰς πανηγύρεις διαφόρου εὐσεως, οἷον ἐκθέσεις, βιομηχανικοὺς διαγωνισμοὺς, καλλιὰς ἐκδηλώσεις, θὰ διεκυβεύομεν τὴν ἐπιτυχίαν τῶν ἀγῶνων. Ὁ χαρακτήρ αὐτῶν μάλιστα συνεπάγεται λιτότητα τινὰ μορφῆς, ἥτις θὰ προσδώσῃ εἰς αὐτοὺς μεγαλύτεραν ἀκόμη ἐπισημότητα.

Καὶ μὴ νομίσετε, ὅτι καθιστῶντες τὸ πρόγραμμα αὐτῶν κάπως αὐστηρότερον, παραβλάπτετε τὸ σύνολον ἢ ἀπομακρύνετε τοὺς ἐπισκέπτας. Ἡ τιμὴ τοῦ ν' ἀγωνισθῆ τις καὶ ἡ ἐλπίς νὰ στεφανωθῆ εἰς τὰς Ἀθήνας, ὑπὸ τοὺς πρόποδας τῆς Ἀκροπόλεως, ἡ χαρὰ νὰ αναπνεύσῃ τὴν διαυγῆ αὐτὴν ἀτμοσφαῖραν, νὰ ποθαυμάσῃ τοὺς ὀρίζοντας ταύτους, εἰς τοὺς ὁποίους διπλοῦν προσδίδει μεγαλύτερον ἢ φύσιν καὶ ἡ ἱστορία, νὰ ἐπισκερθῆ τὰς πεδιάδας καὶ τὰς κοιλάδας ταύτας, ἀπὸ τὰ ἐγκατα τῶν ὁποίων ἡ ἐπιστήμη ἠδυνήθη νὰ προσάσῃ τὰ προαιώνια μυστικὰ των, ἐκθάρπυσα τὰς ἀπὸ χιλιάδων ἔτων κοιμώμενας πόλεις, πάντα ταῦτα, πιστεύσατέ με, εἶνε ἀντάξια τῶν θελημάτων, τὰ ὅποια ἡ δεξιότης σας ἠδύνατο νὰ ἐπινοήσῃ. Ἡ μεγάλη ἐορτὴ εἶνε ὁ ἐρχομὸς εἰς τὰς Ἀθήνας. Ποία πανηγύρις δύναται νὰ παραβληθῆ πρὸς αὐτήν; (Ζωηραὶ ἐπιδοκιμασίαι).

Τὸ πρόγραμμα τῶν ἀγῶνων τοῦ 1896 — ἐπιτρέψατέ μοι δὲ νὰ εἰσελθῶ ἐνταῦθα εἰς τεχνικὰς τινὰς ἐξηγήσεις — τὸ ὅποιον προτείνω πρὸς ὑμᾶς ἐκ μέρους τοῦ Διεθνoῦς Κομιτάτου, ὅπερ ἀντιπροσωπεύω, περιλαμβάνει τοὺς ἐπομένους ἀγῶνας, τοὺς ὁποίους δυνάμεθα νὰ διαιρέσωμεν εἰς τρεῖς κατηγορίας.

ΠΡΩΤΗ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ: Ἀθλητικοὶ ἀγῶνες: Πεζοπορικοὶ ἀγῶνες δυσκοβολίας.

Γυμναστική: Διάφοροι ἀσκήσεις μεμονωμένοι καὶ μὴ. Οἱ ἀγῶνες οὗτοι θὰ τελεσθῶν εἰς τὸ Στάδιον.

Ἡ δευτέρα κατηγορία τῶν ἀγῶνων ὡς θέατρον ἐκτελέσεως θὰ ἔχουν τὸν ὄμιον καὶ τὸ ἀλίπεδον τοῦ Φαλῆρου. Ὅθ ἦνε δὲ οὗτοι:

ΝΑΥΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ: Ἦτοι ἀγῶνες ἰστιοπολείας, ἀγῶνες ἀποπλοσίας καὶ ἀγῶνες κολυμβητικῆς.

Εἰς τὸ ἀλίπεδον θὰ τελεσθῶν.

ΑΓΩΝΕΣ ΠΟΔΗΛΑΤΙΚΟΙ καὶ διάφοροι ἄλλοι, ὡς κρίνεται καὶ εἴη.

Ἡ τρίτη κατηγορία θὰ περιλάβῃ:

ΑΓΩΝΕΣ ΣΦΑΣΚΙΑΣ, BOX, (οἱ ἀγῶνες οὗτοι θὰ τελεσθῶν εἰς τὴν μεγάλωπρεπῆ μαρμαρίνην στοᾶν τοῦ Ζηπτείου) **εὐθυβολίας,** (οἵτινες θὰ τελεσθῶν εἰς τὸ Σκοπευτήριον) καὶ τέλος **ἀγῶνας ἰατηλασίας,** οἵτινες θὰ τελεσθῶν εἰς τὸ ὄρειον ἵπποδρόμιον τῆς Σχολῆς τοῦ Ἴππικου.

Καλῶς ἐξετάσας τὰ πράγματα, νομίζω, ὅτι δὲν θὰ ἠμπορέσωμεν νὰ διοργανώσωμεν ἀγῶνας Polo.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἵπποδρομίας, ἀπεκλείσθησαν τοῦ προγράμματος τῶν ἀγῶνων, ὡς ἀποβλέπεται κυρίως εἰς τὴν βελτίωσιν τοῦ ἵππου μάλλον ἢ τοῦ ἵππιως. Τὸ πρόγραμμα τοῦτο δὲν κατηρτίσθη ἀπλῶς καὶ ὡς ἔτυχε πιστεύσατέ το. Ἄλλὰ δὲν εἶνε τῆς παρούσης στιγμῆς νὰ ἐξηγήσω πρὸς ὑμᾶς τὸν ἀρμονικὸν αὐτοῦ σύνδεσμον. Μόλις δύναμαι νὰ ἐκθέσω αὐτὸ πρὸς ὑμᾶς εἰς γενικὰς γραμμὰς. Ἡ διάρκεια τῶν ἀγῶνων ἔσται δεκαήμερος.

Αἱ ἀντιρρήσεις — διότι ὑπάρχουν καὶ ἀντιρρήσεις — συνοφίζονται εἰς τὰ ἐξῆς σημεῖα:

Πρῶτον οἱ ἀγῶνες θὰ στοιχίσουν ἀκριβᾶ. Πλάνη! Αἱ μόναι κάπως σημαντικαὶ δαπάναι θὰ ἦνε αἱ ἀπαιτούμεναι πρὸς παρασκευὴν τοῦ ἐδάφους καὶ τὴν κατασκευὴν προσωρινῶν θεωριῶν εἰς τὸ Στάδιον καὶ εἰς τὴν διασκευὴν ποδηλατικῆς παλαιστρας, τῆς ὁποίας ἄλλως τε οἱ Ἀθηναῖοι ποδηλατῆται εὐρίσκουν, ὅτι ἄμεσος παρίσταται ἡ ἀνάγκη.

Ὅθ ἀνέφερα μεταξὺ τῶν δαπανῶν καὶ τὰ ἔπαθλα, ἐάν μὴ οἱ κύριοι Μιχαὴλ Βραβᾶλ, μέλος τοῦ Ἰνστιτούτου καὶ καὶ Ἀλεξάνδρος, πρεσβευτῆς τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς ἐν Ἀθήναις, εἶγον ἤδη ἀνοίξει τὸν κατάλογον τῶν γενναίων ἀγωνοθετῶν, ὅπερ με κάμνει νὰ ἐλπίζω ὅτι ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἔπαθλα αἱ δαπάναι τῶν ἀγῶνων σημαντικῶς θέλουσιν ἐλαττωθῆ. Μακρόθεν εἶχα υπολογίσει ταύτας εἰς διακοσίας χιλιάδας φράγκα. Σήμερον, ἐπιμελέστερον ἐρευνήσας τὰς εὐκολίας, τὰς ὁποίας ὁ τόπος παρέχει, υποβιβάζω ταύτας εἰς ἑκατὸν πενήκοντα χιλιάδας φράγκων, τὸ ποσὸν δὲ τοῦτο δὲν εἶνε δυνατόν νὰ περιορισθῆ ἀκόμη περισσότερον. Ἐγὼ τὴν ἰδέαν ὅτι αὐταὶ αἱ 150 χιλ. φράγκων θὰ κερδισθῶν ἀσφαλῶς ἐξ ἄλλου καὶ μάλιστα με τοὺς τόκους των. (Φαιδρότης). Ἡ δευτέρα ἀντιρρήσις ἀποβλέπει τὸ ὑποδεὲς ὑμῶν ὑπὸ τὴν ἐποψίν των σωμασκιῶν. Ἡ ἐλλειψὶς αὐτὴ εἶνε ὅλος σχετικὴ καὶ θεωρητικὴ, δὲν θὰ ἐστοιχηματίξαι δὲ οὐδὲ δύο δραχμὰς ὅτι οἱ ἀντιπρόσωποι σας δὲν θὰ κερδίσουν στεφάνους τινὰς κατὰ τοὺς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας. Τοιαῦται γινώμαι δὲν συζητοῦνται, κύριοι. Εἶνε ἀνάξια ὑμῶν. (Αἰσθησις — Ἐπευφημίαι).

Ὅταν ἤρχισαμεν παίζοντες τὸ παιδόσφαιρον (football) με τοὺς Ἀγγλοὺς, ἐκ τῶν προτέρων ἐγνωρίζαμεν τὴν ἡττάν μας. Εἰς τὴν ἐβδόμην μετ' αὐτῶν συνάντησιν τοὺς ἐνίκησαμεν, πρὸ δεκαπέντε δὲ ἡμερῶν καὶ νέαν ἤραμεν κατ' αὐτῶν νίκην. Ἐδῶ ἡ ἀτιμία δὲν συνίσταται εἰς τὴν ἡττάν. Συνίσταται εἰς τὴν ἀπόχλην ἀπὸ τῶν ἀγῶνων. (Ζωηραὶ ἐπευφημίαι).